

בזכות שוטרי בני ישראל נגאלו ישראל ממצרים (שמות ה')

In the Merit of the Jewish Overseers the Jewish People Were Redeemed (Exodus 5)

התכנון בהקדשת הסנה (שמות ג-ד)	הביצוע (שמות ד-ה)
"ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי נדעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראד ושמח בלב. ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו" (ג', יד-טו)	"ויאמר ה' אל אהרן לך לקראת משה המדבר וילך ויפגשו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו" (ד', כז-כח).
"לך ואספת את זקני ישראל" (ג', טז).	"וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל" (ד', כט).
"והיה אם לא נאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון" (ד', ח)	"וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה ויעש האתת לעיני העם. ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי ראה את ענינם" (ד', ל-לא).
"ואמרתם אליו ה' אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו" (ג', יח)	"ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו כן פגענו בדבר או בחרב" (ד', ג).
"ואני נדעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה" (ג', יט).	"ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא נדעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח" (ה', ב).
"ושלחתי את ידי והפיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרב ו אחרי כן ישלח אתכם" (ג', כ).	[לתת חרב בידים להרגנו – ה', כא].

א. משה ואהרן מול פרעה (ה', א-ה)

ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה' אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר. ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח. ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב...

ב. פרעה מול הנוגשים והשוטרים (ה', ו-ט)

ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר. לא תאספון לתת תבן לעם ללפן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן. ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על פן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו. תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר.

ג. הנוגשים והשוטרים מול העם (ה', י-יא)

ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן. אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר.

תיאור העם: ויפץ העם בכל-ארץ מצרים לקשש קש לתבן (ה', יב)

1. הנוגשים מול העם והשוטרים (ה', יג-יד)

והנגשים אצים לאמר פלו מעשיכם דבר יום ביומו פאשר בהיות התבן. ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללפן כתמול שלשם גם תמול גם היום.

1. השוטרים מול פרעה (ה', טו-יח)

ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך. תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מפים וחטאת עמך. ויאמר נרפים אתם נרפים על פן אתם אמרים נלכה נזבחה לה'. ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו.

1. השוטרים מול משה ואהרן (ה', יט-כא)

ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו. ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה. ויאמרו אלהם ירא ה' עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו.

סיכום ומעבר ליחידה הבאה (ה', כב – ו', א)

וישב משה אל ה' ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני. ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך. ויאמר ה' אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו.